

TẬP ĐỌC

Dế Mèn bệnh vực kẻ yếu

Một hôm, qua một vùng cỏ xước xanh dài, tôi chợt nghe tiếng khóc tì tê. Đi vài bước nữa, tôi gặp chị Nhà Trò ngồi gục đầu bên tảng đá cuội.

Chị Nhà Trò đã bé nhỏ lại gầy yếu quá, người bụ nhũng ph minden. Chị mặc áo thảm dài, đôi chồm chấm điểm vàng, hai cánh mỏng như cánh bướm non, lại ngắn chùng chùng. Hình như cánh yếu quá, chưa quen mở, mà cho dù có khoẻ cũng chẳng bay được xa. Tôi đến gần, chị Nhà Trò vẫn khóc. Nức nở mãi, chị mới kể :

- Năm trước, gặp khi trời làm đói kém, mẹ em phải vay lương ăn của bọn nhện. Sau đấy, không may mẹ em mất đi, còn lại thui thủi có mình em. Mà em ốm yếu, kiếm bữa cũng chẳng đủ. Bao năm nghèo túng vẫn hoàn nghèo túng. May bận bọn nhện đã đánh em. Hôm nay bọn chúng chẳng tơ ngang đường đe bắt em, vặt chân, vặt cánh ăn thịt em.

Tôi xoè cả hai càng ra, bảo Nhà Trò :

- Em đừng sợ. Hãy trở về cùng với tôi đây. Đứa độc ác không thể cậy khoẻ ăn hiếp kẻ yếu.

Rồi tôi dắt Nhà Trò đi. Được một quãng thì tới chỗ mai phục của bọn nhện.

(Còn nữa)

Theo TÔ HOÀI

- **Cỏ xước** : loài cỏ có quả nhọn như gai, hay bám vào quần áo.
- **Nhà trò** : loài côn trùng nhỏ họ bướm, thường sống ở bụi rậm.
- **Bụ** : to, dày quá mức.
- **Áo thâm** : áo màu đen hoặc màu ngả về đen.
- **Lương ăn** : những thứ dùng làm thức ăn.
- **Ăn hiếp** : ỷ vào sức mạnh hay quyền thế để chèn ép, bắt nạt kẻ khác.
- **Mai phục** : nắp sắn ở nơi kín đáo để đánh bất ngờ.

1. Tìm những chi tiết cho thấy chị Nhà Trò rất yếu ớt.
2. Nhà Trò bị bọn nhện úc hiếp, đe doạ như thế nào ?
3. Những lời nói và cử chỉ nào nói lên tấm lòng nghĩa hiệp của Dế Mèn ?
4. Nêu một hình ảnh nhân hoá mà em thích. Cho biết vì sao em thích.